

V Praze dne 15. dubna 2013

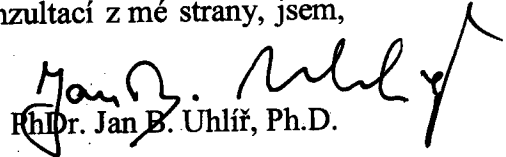
Věc: Žádost o odborné vyjádření ve věci webových stránek „Náš směr“

k Vašemu č. j. KRPB-2479-99/TČ-2013-060072-REI

Vážený pane majore,
v souvislosti s Vaší žádostí ze dne 20. března 2013 ohledně odborného vyjádření ve věci webových stránek „Náš směr“ konstatuji, že vzhledem k časové náročnosti celé záležitosti jsem tento úkol nemohl splnit v dřívějším časovém termínu.

Text odborného vyjádření zasílám v příloze č. 1 (5 str. + 61 str. příloh), vyúčtování pak jako přílohu č. 2. Pokud bude nutno dalších informací či konzultací z mé strany, jsem, samozřejmě, i nadále k dispozici.

S pozdravem

PhDr. Jan B. Uhlíř, Ph.D.

**Vážený pan
mjr. Mgr. Vlastimil Jandera,
zástupce vedoucího 2. odd. SKPV OOK
Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje
Kounicova 24
611 32 Brno**

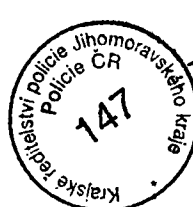
Věc: Odborné vyjádření k obsahu webových stránek „Náš směr“

2. oddělení Odboru obecné kriminality SKPV Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, šetřící v současné době v souvislosti s vydáním publikace „Adolf Hitler. Projevy“ (Brno 2012) možné podezření ze spáchání trestného činu, si vyžádalo odborné vyjádření k webovým stránkám „Náš směr“, které provozuje editor výše zmíněné publikace Lukáš Beer (č. j. KRPB-2479-99/TČ-2013-060072-REI). Cílem odborného vyjádření je zodpovědět následující otázky (a přinést další případná zjištění):

- 1) Jak je v materiálech, umístěných na webových stránkách „Náš směr“ pojímána nacistická rasová nauka?
- 2) Jakým způsobem jsou na stránkách „Náš směr“ pojímány zločiny proti lidskosti?
- 3) Zda jsou webové stránky „Náš směr“ zaměřeny čistě na historické hodnocení, nebo mají propagační význam i pro současnost a současná hnutí

Webové stránky „Náš směr“ (<http://nassmer.blogspot.com>) jsou provozovány od sklonku roku 2008. V základní nabídce mj. přímo odkazují i na nakladatelství Guidemedia s. r. o., které se soustřeďuje na vydávání a šíření nacistických a neonacistických textů (naposledy Mírové dílo Adolfa Hitlera, Brno 2013). Zodpovědným za jejich obsah je Lukáš Beer. Do poloviny dubna 2013 zde bylo publikováno 826 příspěvků, ať již psaných přímo pro tento web, anebo převzatých z tištěných či elektronických periodik. Nejfrekventovanější témata představují II. světová válka, Protektorát Čechy a Morava, česko-německé vztahy v letech 1938–1946 a poválečné Československo, v posledních měsících je patrný nárůst příspěvků na aktuální, výsostně politická témata České republiky, týkající se nejen domácí politické scény (např. prezidentské volby a německá reakce na ně), ale i politiky zahraniční (např. návštěva předsedy vlády Petra Nečase v Bavorsku). Oficiálně deklarovaným cílem webových stránek „Náš směr“ je odpovídat na „otázky novější české národní historie, zejména na její méně známé či zamlčované stránky“. Návštěvnost těchto stránek není zanedbatelná – za dobu jejich existence činí průměr téměř 100 000 čtenářů ročně.

Webové stránky „Náš směr“ jsou orientačně rozděleny poněkud zavádějícím způsobem – podle kategorií, které se ovšem navzájem tematicky prolínají, a proto pro stanovení celkového počtu článků není možné užít pouhého prostého součtu. Kategorie jsou uváděny sestupně, podle počtu obsažených příspěvků: historie (500 příspěvků), politika (276 příspěvků), úvaha – různé (256 příspěvků), česko-německé soužití (248 příspěvků), aktuality – různé (241 příspěvků), protektorát (232 příspěvků), druhá světová válka (119 příspěvků), Československo po roce 1945 (112 příspěvků), Třetí Říše (80 příspěvků), Franz Chocholatý Gröger (78 příspěvků), odboj (60 příspěvků), Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě (54 příspěvků), osobnost – různé (44 příspěvků), společnost (44 příspěvků), studie – různé (42 příspěvků), recenze (40 příspěvků), projevy a komentáře (39 příspěvků), národopis (37 příspěvků), kultura (36 příspěvků), německá menšina (31 příspěvků), Československo 1918–1938 (31 příspěvků), Mnichov 1938 (30 příspěvků), Emanuel Moravec jako autor 1944–1945 (29 příspěvků), deutsche Texte (27 příspěvků), 1918–1919 (24 příspěvků), diskuse (23 příspěvků), ve vlastní věci (22 příspěvků), dokument (21 příspěvků), Sudetenpost (19 příspěvků), Rakousko-Uhersko (18 příspěvků), Tomáš Krystlík (17 příspěvků), ohlas čtenářů (14 příspěvků), demografie (11 příspěvků), filosofie (11 příspěvků), Výmarská republika (10 příspěvků), interview (10 příspěvků), antropologie (8 příspěvků), Slovenský stát (7 příspěvků), pamětníci (6 příspěvků), hospodářská krize (5 příspěvků), video (5 příspěvků), zrcadlo doby (4 příspěvky), Prusko (3 příspěvky), čtenářské příspěvky (3 příspěvky), heraldika (2 příspěvky).

Zvláštní součást webových stránek „Náš směr“ tvoří seriály. Jde především o Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě (20 dílů – příklad viz příloha č. 1), ministra školství a lidové osvěty Emanuela Moravce (29 dílů – příklad viz příloha č. 2) a nacistickou rasovou nauku (8 dílů – příklad viz příloha č. 3), jimž je věnován prostor skutečně nadstandardní. Každý z těchto seriálů však má zcela jinou úroveň. Zatímco u kuratoria jde o podrobnou genezi této české obdoby Hitlerjugend, jejímž úkolem bylo „vést českou mládež duchovně do Říše“ (autor Lukáš Beer), u Emanuela Moravce se jedná o opis jeho proslulých úvodníků z posledních měsíců války, které publikovala především Přítomnost a Lidové noviny. Moravec v nich varoval především před „londýnskými Židy“ a blízcími se masami bolševiků. Jejich přetištění bez patřičného uvedení do problematiky je však nanejvýš sporné. Nacistické rasové nauce je věnován seriál z pera Františka Pilouse, který „...má za úkol seznámit čtenáře se základními rasovými typy evropského člověka tak, jak je viděli němečtí rasoví teoretici v době do skončení druhé světové války“. Je zde obsažena typologie „základních“ ras Evropanů (např. alpská, nordická, dinárská) a rozdíly mezi nimi, ale ke konkrétním rasám přiřazuje i přední nacistické (a fašistické) reprezentanty (Darré, Himmler, Göring, Bormann, Ribbentrop, Rosenberg, Hess, Heydrich, Kaltenbrunner, K. H. Frank, Eichmann, Mussolini, Mosley). Setkáme se zde i s citacemi předních světových rasových teoretiků a rasových teoretiků NSDAP. Použitá vyobrazení pocházejí především z dílen Rasového a osidlovacího úřadu SS (RuSHA). Zvláštní pozornost je třeba věnovat článku č. 7 „Mimoevropské rasové vlivy“, jehož obsah je možno označit za vysloveně antisemitsky laděný: „V souvislosti s mimoevropskými rasovými prvky byl v Německu řešen především problém Židů. Stejně jako v případě vztahu evropských národů a jejich rasových komponent je i zde třeba důsledně rozlišovat národnost a rasu. Neexistuje žádná semitská rasa, pouze semitské jazyky. Stejně tak není ani žádná židovská rasa, pouze židovský národ, který má určitou rasovou strukturu. Je zde však ještě třetí komponenta, a to židovství jako náboženství. Existují příslušníci židovského národa, jako například Benjamin Disraeli, kteří nevyznávají židovské náboženství, ale přesto mají silnou židovskou identitu. Stejným příkladem mohou být i židovští vůdci bolševické revoluce. V praxi však, a tento případ je třeba demonstrovat na Norimberských zákonech, židovské náboženství úlohu při určování, zda se v daném případě jedná o osobu židovskou, přece jen hrálo. Rasovému složení židovského národa se věnoval Hans Günther ve svém díle »Rassenkunde des jüdischen Volkes«, starší rasovou historii Židů pak popsal Eugen Fischer v knize »Rassenentstehung und älteste Rassengeschichte der Hebräer«. Dvě rasy, které jsou základním stavebním kamenem židovského národa jsou rasa armenoidní a orientální. Kromě těchto dvou ras je u Židů patrný vliv hamitské, nordické, mongoloidní a negroidní rasy, jakož i vliv mediteránní a baltické rasy. Židy můžeme dále dělit na jižní Sefardy (10%) a východní Aškenázy (90%). U první skupiny převažuje vliv orientální rasy, u druhé skupiny vliv rasy armenoidní. U východních Židů se vyskytuje vliv baltické rasy, což u západních Židů není. Západní Židé obývají Afriku, Španělsko, Portugalsko, Balkán, Itálii a částečně Anglii, Nizozemsko a Francii. Východní Židé se vyskytují v Rusku, Polsku, Německu, Rakousku, severní Americe a částečně západní Evropě. V obou větvích však selektivní procesy vyústily v jistou uniformitu židovského národa, který vytváří dojem, že nějaká židovská rasa skutečně existuje. Günther se v tomto smyslu zamýšlí nad užitím pojmu »sekundární rasa«. Ze strany rasových teoretiků bylo poukazováno na nebezpečí pronikání židovského ducha do evropských národů. Tím spíše, že Židé ve velké míře působili na poli financí, bankovníctví, literatury a tisku. Židé jako rasový konglomerát byli považováni za hrozbu pro identitu evropských národů. Jako řešení byla požadována segregace Židů, která však, což je třeba připomenout, nebyla proti srsti ani některým představitelům sionistického hnutí.“ Slovní ekvilibristiku, pokud se týká nacistické rasové nauky, předvedl názorně Lukáš Beer ve svém příspěvku „Rasová nauka po česku“ ze dne 12. ledna 2010, kde mj. uvedl:

„Existuje jakýsi konsens, že se vyloženě nemusí korigovat každá přestřelka pronesená na účet zavrženého nacionálního socialismu. »Nacismu« se přeci není třeba nikterak »zastávat«... Na konto národního socialismu se s přimhouřením oka smí sem tam bez zpětné korekce něco přibásnit, zvlášť pokud se tím ve vlastních očích vlastní národ znázorní jako okupaci více poškozený a v souvislosti s poválečnými excesy a s vyhnáním co možná nejvíce morálně očištěný.“ (Celý článek viz příloha č. 4).

Ve třech článcích z května 2009 relativizují Lukáš Beer, Franz Chocholatý Gröger a Tomáš Krystlík pod souhrnným názvem *„Skutečné české oběti 2. světové války“* počet mrtvých z území protektorátu, Slovenské republiky a Zakarpatské Ukrajiny s poukazem, že největší ztráty na životech měli Židé a nikoliv Češi. Obecná snaha po záměrné relativizaci se odráží i v názvech dalších článků, např.: *„Francouzský protektorát zvaný Československo“* (19. prosinec 2008, autor neuveden), *„Mytizace sovětsko-německého paktu odvádí pozornost od všech ostatních otců války“* (autor Lukáš Beer, 23. září 2009), *„Účet za první světovou válku vyrovnán – ale kolik dnes platí Německo za druhou světovou válku?“* (autor neuveden, 23. říjen 2010), *„Český stát stojí na lživých státních doktrínách“* (autor Tomáš Krystlík, 14. květen 2011), *„Trauma z období nacionálního socialismu je prý důvodem pro dnešní selhávání Cikánů ve vzdělávacím systému v Německu“* (autor Lukáš Beer, 28. květen 2011), *„Atentát bez lidické krve – to je jako šťavnatá pečinka bez masa“* (autor Lukáš Beer, 13. červenec 2011), *„Vlajka EU a 12 kmenů Izraele“* (autor Lukáš Beer, 13. leden 2012), *„I ty nejnižší počty sudetoněmeckých obětí převyšují mnohonásobně počet obětí heydrichiády a pravděpodobně i české ztráty za Protektorátu“* (autor Lukáš Beer, 13. červenec 2012), *„Simon Wiesenthal – nejen velký mystifikátor, ale především nápaditý lhář“* (autor Lukáš Beer 4. leden 2013), *„Exkluzivita holocaustu: Nadhodnocování jednoho lidského života oproti jiným“* (autor Gerard Menuhin, 6. duben 2013)

Vlastní duch a obsah těchto webových stránek „Náš směr“ je možno charakterizovat jako nacionalistický s výrazně pravicovým až extrémně pravicovým zaměřením; jasně patrný je jejich antisemitský a antikomunistický podtext a nijak neskrývaná sympatie k tzv. sudetským Němcům. Nenajdeme zde sebemenší snahu po objektivitě: cudně přiznány, anebo zcela zamlčeny jsou zločiny národního socialismu na našem území – fyzická likvidace národní elity, popravy představitelů domácího odboje, holocaust, uplatnění principu kolektivní viny v případě Lidic, Ležáků a dalších vesnic (Ploština, Prlov, Javoříčko), totální nasazení, likvidace českého průmyslu ve smyslu převzetí zbrojních podniků německými majiteli a zcizení majetku státu (výzbroj a výstroj čs. branné moci, zlaté rezervy atp.) Náhled „Našeho směru“ na problematiku odsunu – jako celku – je identický s interpretací současného sudetoněmeckého hnutí: dějiny vlastně začínají až tzv. divokým odsunem a zvěrstvy páchanými českým obyvatelstvem na nevinných německých dětech, ženách a starcích, které neměl kdo bránit, neboť muži buď padli, anebo byli ve spojeneckém zajetí.

„Náš směr“ je třeba obecně označit za zcela nedůvěryhodný, neboť jeho snahou není zkoumat moderní dějiny v souvislostech, ale zdůrazňovat pouze předem pečlivě vybraná témata, jejichž interpretace, resp. dezinterpretace je poměrně snadná, neboť česká historiografie má, pokud se týká monografií věnovaných létům 1938–1945, i více než 20 let po listopadu 1989 významný a nezanedbatelný dluh; na tomto místě je třeba zdůraznit, že ač Lukáš Beer otevřeně vyzývá k autorské spolupráci, žádný český historik se k ní dosud nepřihlásil. Současní čeští historikové jsou zde naopak napadáni, znevěrohodňováni a zesměšňováni a nechybí ani donekonečna opakovaná tvrzení o hrubé dezinterpretaci moderních českých dějin, pocházející z dílen profesionálů. Jako příklad může sloužit článek Lukáše Beera *„Konečné řešení české otázky – konstrukt české poválečné komunistické historiografie je nadále udržován při životě“* ze dne 21. února 2013, který zcela zpochybňuje obsah proslulého projevu šéfa Hlavního úřadu říšské bezpečnosti (RSHA) a zastupujícího

říšského protektora R. Heydricha, který pronesl dne 2. října 1942 k nejvýznamnějším představitelům okupačního aparátu v sídle Úřadu říšského protektora, Černínském paláci. Heydrich zde jednoznačně deklaroval záměry Berlína po válce totálně germanizovat českomoravský prostor a český národ likvidovat vystěhováním, poněmčením a fyzickým zničením. Lukáš Beer se ovšem, aniž by doložil proč, domnívá, že jde o produkt mystifikace marxistické historiografie, který jako instrument používají i současní čeští historikové; PhDr. Michala Frankla, Ph.D. v této souvislosti neváhá Beer označit za „židovského historika“. Dalším příkladem může být např. interpretace atentátu na zastupujícího říšského protektora Heydricha. Zatímco evropští historikové jej považují za jeden z nejvýznamnějších činů protinacistického odboje vůbec, „Náš směr“ o něm hovoří jako o „*Neuvěřitelně zpackaném aktu odboje*“ (29. březen 2013, autor Tomáš Krystlík).

Za prokazatelnou, nepokrytou a záměrnou dezinterpretaci je možno označit další Beerův článek „*Poprava českých četníků partyzány – zločin nezná pojem »vlastenectví«*“, který byl publikován dne 25. října 2009. Článek je věnován okolnostem smrti jednoho z nejvýznamnějších představitelů tzv. III. garnitury domácího protinacistického odboje, gen. Vojtěcha B. Luži, který byl v říjnu 1944 zastřelen českými četníky u Přibyslavi. Smrt gen. Luži pomstil o tři týdny později jeho syn, který se postavil do čela trestného komanda, složeného z partyzánů oddílu „Čapajev“. Na četnické stanici v Přibyslavi byli potom pro výstrahu popraveni přítomní četníci a to bez ohledu na skutečnost, zda měli se smrtí gen. Luži co do činění. Beer ve svém článku nejprve zpochybňuje rozkazy vydané gen. Lužou důstojníkům bývalé čs. branné moci a poté – plně ve shodě s terminologií gestapa – označuje partyzány za „bandity“. Četníci, kteří gen. Lužu zastřelili, však podle Beera nebyli vrahy, ale muži, kteří „*čestně konali své služební povinnosti*“, zatímco partyzáni se pouze podíleli na „*prachsprosté vraždě*“. Lukáš Beer jde dokonce tak daleko, že chování četníků označuje ze „*hrdinné*“! Lze konstatovat, že obdobně dezinterpretačních článků lze na „Náš směr“ nalézt nikoliv desítky, ale stovky. Drtivou většinu z nich charakterizuje povrchní žurnalistický přístup: neodbornost, svévolná manipulace s fakty, neschopnost zasadit zpracováváný problém do širšího kontextu a nekritické přejímání informací z dalších webových portálů.

Za skutečné cíle webových stránek „Náš směr“ pokládám a) vytvoření opoziční platformy současné oficiální české historické obci a české historiografii, b) vytvoření podmínek pro co nejširší revizi dějin ve smyslu sudetoněmecké interpretace a c) umožnění široké propagace nacistických a neonacistických publikací vydávaných nakladatelstvím Guidemedia s. r. o. Děje se tak především popíráním ověřených interpretací a především relativizací vybraných problémů moderních českých (a československých) dějin – a to především ve vztahu k Protektorátu Čechy a Morava (např. Emanuel Moravec, Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě, nacistická rasová nauka, česko-německé vztahy), kde je čtenáři podsouván jeho „nenápadný půvab“ v tom smyslu, že Češi se v rámci Velkoněmecké říše měli zdaleka nejlépe ze všech (neplatila pro ně branná povinnost) a že obecně požívali větších práv, než Němci v bývalé Československé republice (článek „*Žili jsme si lépe, než ostatní národové v Evropě!*“, 26. prosinec 2008, autor neuveden). Dokonce se zde objevuje tvrzení, že Češi a Němci se v rámci Třetí říše lišili pouze jazykem (3. duben 2013, autor Lukáš Beer). Zcela v rozporu s realitou je interpretován odsun německého obyvatelstva českých zemí s tím, že je důsledně používána terminologie sudetoněmecká, tzn. nikoliv „odsun“, ale „vyhnání“. „Vyhnání“ je zde ostatně pojímáno jako jeden z klíčových – a dosud nedořešených – problémů. Tato interpretace je ovšem v příkrém rozporu se současným nadstandardně přátelským, spojeneckým vztahem Prahy a Berlína, který je právem považován za nejlepší v historii vůbec.

Odpovědi na otázky:

- 1) Nacistické rasová nauka je na webových stránkách „Náš směr“ pojímána jako integrální součást nacistické ideologie. Není jakkoli interpretována ani odsuzována, v článcích se hovoří výhradně o její vlastní genezi, náplni a užití metodice.
- 2) Nacistické zločiny proti lidskosti nejsou pro „Náš směr“ v žádném ohledu tématem. Články, publikované na toto téma, jsou vesměs velmi opatrné a zdrženlivé (např. „Holocaust, genocida nebo co?“ autora Bernda Rilla, 9. prosinec 2009). Ze všech naznačených souvislostí lze usuzovat, že za hlavní zločin proti lidskosti je zde považován odsun tzv. sudetských Němců z Československé republiky.
- 3) Webové stránky „Náš směr“ nejsou v žádném případě zaměřeny pouze na relativizaci vybraných problémů moderních českých dějin. S narůstající frekvencí komentují současné politické dění a do jeho rámce se pokouší zasadit nevyřešené či nedořešené problémy především česko-německých vztahů. Z jejich kontextu vyplývá, že český národ by se po ev. vítězství Velkoněmecké říše ve válce měl lépe, než po vítězství Spojenců. V tomto ohledu mohou a mají nepochybný propagační význam pro nynější extremisticky laděná hnutí, jimž je současné demokratické státní zřízení trnem v oku. Současně propagují nacistickou a neonacistickou literaturu vydávanou nakladatelstvím Guidemedia s. r. o.

V Praze dne 15. dubna 2013

Jan B. Uhlíř
RNDr. Jan B. Uhlíř, Ph.D.

[Handwritten signature]